

Der var til denne Behandling stillet følgende Ændringsforslag:

Af *Justitsministeren*:

Til § 2.

1ste Stykke udgaar, og i 2det Stykke ændres Ordene „Paa samme Tid“ til: „Samtidig med denne Lovs Ikrafttræden“.

Det stillede Ændringsforslag sattes først til Forhandling.

Justitsministeren (Rytter): Forslaget indeholder, saaledes som det foreligger vedtaget ved anden Behandling, den Bestemmelse, at Loven skal træde i Kraft den 1. Januar 1923. Da dette ikke kan naas paa Grund af det fremskredne Tidspunkt, foreslaar Ministeriet, at Bestemmelsen i § 2 ændres derhen, at Loven kommer til at træde i Kraft efter de sædvanlige Regler, altsaa 8 Dage efter Lovens Indførelse i Lovtidenden.

Hermed sluttede Forhandlingen om Ændringsforslaget.

Ændringsforslaget (se ovenfor)

vedtoges uden Afstemning.

Det saaledes ændrede Lovforslag sattes derefter til Forhandling.

Ingen bad om Ordet.

Lovforslaget (se Tillæg C.)

vedtoges enstemmigt med 39 Stemmer. — 19 Medlemmer tilkendegav, at de hverken stemte for eller imod.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive oversendt til Folketinget.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Eneste Behandling af Forslag til Lov om Forlængelse af Gyldigheden af Loven af 22. November 1917 om Ændring i § 15 i Lov af 15. Maj 1875 om Tilsynet med fremmede og rejsende m. m.

(Lovforslaget som vedtaget af Folketinget findes i Tillæg C. Sp. 47; Udvalgets Erklæring findes i Tillæg B. Sp. 43).

Der var ikke stillet Ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Ordføreren (Johannes Jensen): I det andet høje Ting er Forslaget undergaaet den Forandring, at Lovens Gyldighed foreslaas udstrakt til den 1. April 1924 i Stedet for som af Landstinget foreslaaet den 1. Januar samme Aar. Naar man i Folketinget har ønsket denne Ændring, er det, fordi man har haft Opmærksomheden henvendt paa at komme bort fra den midlertidige Lovgivning angaaende Tilsynet med fremmede og faa en fast Lovgivning vedrørende fremmedes Retsstilling her i Landet. Hvorvidt denne Sag vil være saa vidt klaret i næste Samling, at man kan erstatte den midlertidige Lovgivning med en fast Lovgivning, er det paa nærværende Tidspunkt ret vanskeligt at sige noget om, og endnu vanskeligere er det at sige noget om, hvorvidt man i Rigsdagen kan enes om en saadan fast Lovgivning. Men ganske bortset derfra kan Udvalgets Flertal være enig i, at der ikke kan være noget for indvende imod, at Lovens Gyldighed forlænges til 1. April 1924, og Flertallet foreslaar derfor, at Forslaget vedtages her i Folketingets Affattelse.

Peder Hedebo: Ærede Medlemmer af Tinget vil erindre, at den socialdemokratiske Gruppe ikke saa sig i Stand til at give dette Lovforslag sin Stemme ved Sagens tredie Behandling her i Tinget. Jeg begrundede dette nærmere, og jeg kan henviser til mine Udtalelser den Gang. Vi kan i Fortsættelse deraf heller ikke anse det for nogen Forbedring, at Lovens Gyldighed forlænges yderligere et Kvartal. Vi maa derfor indtage det samme Standpunkt ved Sagens Behandling nu, efter at Lovforslaget er kommet tilbage fra Folketinget i den ændrede Skikkelse. Jeg skal derfor paa den socialdemokratiske Gruppens Vegne erklære, at vi heller ikke i Dag kan stemme for nærværende Lovforslag.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslaget (se Tillæg C.)

vedtoges enstemmigt, med 39 Stemmer. — 19 Medlemmer tilkendegav, at de hverken stemte for eller imod.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive tilstillet Statsministeren.